

Est Oest canten a la sort

Aquest divendres els osonencs publiquen i presenten en directe el seu primer disc, 'Fortuna'

El quintet osonenc **Est Oest** debuta amb el seu primer àlbum, *Fortuna* (Lav Records, 2016), després d'haver-se proclamat guanyador del Sona9 2015. Aquest divendres 29 d'abril a màs de publicar l'àlbum també el presentaran a la cloenda del cicle ArtLab de la Pedrera. Les noves cançons s'acompanyaran de projeccions audiovisuals.

El títol del disc i el nom de les cançons és només una paraula. Heu volgut ser breus, clars i concisos?

Joan Rial (veu i guitarra): Vam començar a titular les cançons amb una sola paraula perquè a l'hora d'assajar és més fàcil recordar-les amb un títol curt. Ens agrada mostrar el concepte d'una cançó en una paraula.

Us referiu a *Fortuna* pel que heu viscut, com ara guanyar el Sona9 2015?

J.R: El nom del disc va sortir fent cervesetes, i el que teníem clar és que no volíem que fos el nom d'una cançó, per no emmarcar-ho, i parlant de tot el que ens havia passat, simplement vam veure que era sorprenent i que 'fortuna' era un mot que ho representava bé. A la portada, per això, presentem una contradicció amb el gat negre; ens va semblar interessant per a l'espectador.

A les vostres cançons hi ha certa nostàlgia...

J.R: A nosaltres la música ens agrada molt, i fer una cançó sempre és especial, no ens agrada posar humor i política a les lletres sinó que la música acompanyi la lletra. La música, el fons de la cançó, juga en aquest sentit: són temes breus però t'omplen i un cop els has sentit et vénen ganes de tornar-los a escoltar. Les lletres són nostàlgiques però enteses d'una manera diferent. Sí que n'hi ha que en parlen en el sentit propi, però volem expressar la nostàlgia en tots els termes de la vida, agafar l'amor o el record des d'aquest punt de vista.

"Margarida" és una cançó de les que vau presentar al Sona9 i un dels vostres himnes. Com l'heu treballada?

J.R: És una versió una mica diferent, l'hem reanimada. És una cançó important, perquè és la que ha connectat més amb el públic. És un regal que volíem fer a tothom que ens ha seguit.

Com han canviat les cançons des que les vau presentar al Sona9 fins que les heu gravat a l'estudi?

J.R: Volíem un disc que reflectís els assajos, l'estat d'ànim que buscàvem. Ens volíem treure del cap la perfecció i gravar més els sentiments del moment. Si t'embarques a fer una gran obra en disc després és més complicat al directe. Sí que hi hem afegit capes extra, però el podem defensar molt bé en directe i fer-lo fins i tot més explosiu que a l'àlbum, que és més relaxat. Volem que el directe sorprengui i que no sigui igual que l'enregistrament.

De quina manera us ha assessorat Jordi Casadesús?

J.R: Fa molts anys que ens coneixem. Volíem un disc molt poc d'estudi i molt de local, i vam

portar les cançons gairebé fetes. Així que no van ser els dotze dies d'estudi, sinó que ja veníem amb molt d'exercici d'abans. Les cançons del disc són més treballades, tenen una sonoritat més interessant per a nosaltres, i en Jordi ens ha ajudat a decidir-nos pel so pragmàtic, no elaborat, sinó curós.

Quin exercici heu fet a "Mirada"?

J.R: És una cançó complicada, perquè vam decidir que volíem mostrar en molt poca lletra una sensació molt breu: una mirada; els sentiments que tens quan una persona important per a tu et mira amb uns ulls que saben sense parlar el que et volen transmetre. Una mirada concreta pot ser gratificant o de decepció. De vegades l'exercici difícil és expressar-te tan poc com puguís.